Lietas arhīva Nr. C-1342-19/18
ECLI:LV:RVPT:2019:0418.C30450318.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, **2019.gada 18. aprīlī**

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese A.Feldmane
ar sekretāri I.Siliņu-Duļjaņinovu,
piedaloties prasītāja pilnvarotajai pārstāvei /pārstāvis. A/ un atbildētājas /pers. A/ pārstāvim /pārstāvis. C/,
2019. gada 19. martā atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja civillietu AS "Rietumu banka" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par pirkum līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa.

2018. gada 12. janvārī AS "Rietumu banka" (turpmāk – prasītāja) cēla tiesā prasību pret /pers. B/ un /pers. A/ par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Prasībā norādīts, ka starp prasītāju un SIA "Līčkalni Plus", reģistrācijas numurs 40003667804 (likvidēta 2011. gada 1. jūnijā), kā kredīta ņēmēju 2009. gada 2. februāri noslēgts Kredīta līgums Nr.115/2008, saskaņā ar kuru kredīta ņēmējam tika piešķirts un izsniegts kredīts. Kredīta atmaksas termiņš tika noteikts 2011. gada 2. februāris. Kredītsaistību izpildes nodrošināšanai, starp prasītāju un /pers. A/ tika noslēgts Galvojuma līgums Nr.115/2008, saskaņā ar kuru /pers. A/ kā pats parādnieks uzņēmās atbildēt par kredītņēmēja saistībām – pamatsummu un tās palielinājumu, kredīta izmantošanas procentiem, līgumsodu un citiem blakus prasījumiem.

Tā kā kredīta maksājumi tika kavēti, banka atkāpās no Kredītlīguma 2009. gada 7. decembrī un noteica termiņu līdz 2009. gada 28. decembrim no Kredīta līguma izrietošo saistību izpildei.

2010. gada 12. janvārī SIA "Līčkalni Plus" tika pasludināts maksātnespējas process, bankas kreditora prasījums tika atzīts pilnā apmērā un banka iekļauta nodrošināto kreditoru grupā. 2011. gada 26. maijā SIA "Līčkalni Plus" bankrota procedūra tika pabeigta un SIA "Līčkalni Plus" likvidēta.

2011. gada 13. aprīlī Banka cēla tiesā prasību pret parādnieka galvinieci par parāda atlikuma piedziņu un prasības nodrošināšanu. Ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 25. novembra spriedumu bankas prasība par piedziņu no parādnieces LVL 55 379,44 apmērā, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā kursa atbilst EUR 78 797,84, apmierināta, kā arī atzītas bankai tiesības saņemt no parādnieces likumiskos 6% gadā līdz sprieduma izpildei. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2015. gada 28. maijā.

Banka 2015. gada 17. jūnija ar pieteikumu zvērinātam tiesu izpildītājam A.Šustam lūdza izpildīt spriedumu. Zvērināts tiesu izpildītājs uzsāka piedziņu uz parādnieces mantu, izņemot to, kurai kriminālprocesa Nr. 15830212707 ietvaros bija uzlikts arests. Ņemot vērā, ka parādniecei tika uzsākts maksātnespējas process, izpildu lietvedība par parāda piedziņu tika apturēta.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016. gada 7. janvāra spriedumu civillietā C33671415 tika pasludināts parādnieces maksātnespējas process un par parādnieces administratori maksātnespējas procesā iecelta administratore Alesja Avanesova, sertifikāta numurs 00558. 2016. gada 7. martā tika sastādīts parādnieces mantas pārdošanas plāns 1. redakcijā, kurā norādīts, ka parādniecei ir reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, kadastra numurs /numurs A/(turpmāk – nekustamais īpašums). Nekustamā īpašuma dokumentus parādniece administratorei netika nodevusi un nepildīja Maksātnespējas likumā noteiktos pienākumus, un apzināti kavēja maksātnespējas procesu.

2016. gada 25. aprīļa administratores sākotnējās darbības pārskatā norādīts, ka pēc parādnieces sniegtās informācijas parādniece Nekustamo īpašumu ir atsavinājusi trešajai personai, minēto faktu pamatojošie dokumenti netika iesniegti. Administratore darbības pārskatā pa periodu no 2016. gada 7. aprīļa līdz 2016. gada 7. jūlijam norādījusi, ka administratore ir vērsusies policijā ar iesniegumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret parādnieci par kustamās mantas nenodošanas faktu.

Saskaņā ar parādnieces 2016. gada 21. jūlija parādnieces mantas pārdošanas plānu Nr.2 administratore informējusi kreditorus, ka Nekustamais īpašums 2009. gada 29. oktobrī atsavināts /pers. B/.

Ar 2016. gada 13. septembra Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas spriedumu krimināllietā Nr.15830212707 parādniece atzīta par vainīgu Krimināllikuma 218.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā – izvairīšanos no nodokļu nomaksas. Minētais spriedums stājies likumīgā spēkā 2017. gada 20. janvārī.

Ar 2017. gada 24. janvāra Rīgas rajona tiesas lēmumu lietā Nr.C33671415 ir izbeigta parādnieces bankrota procedūra un maksātnespējas process.

Ņemot vērā to, ka parādniecei maksātnespējas process tika izbeigts, banka 2017. gada 9. jūnijā lūdza Valsts Zemes dienestu bankas prasības nodrošināšanai ierakstīt ķīlas tiesību atzīmi uz parādniecei piederošo Nekustamo īpašumu. Hipotēka reģistrēta Valsts zemes dienestā 2017. gada 15. jūnijā.

Ar 2017. gada 8. marta pieteikumu par izpildu darbību uzsākšanu banka lūdza zvērinātu tiesu izpildītāju uzreiz pēc parādnieces maksātnespējas procesa izbeigšanas uzsākt piedziņas darbības, piedzenot no parādnieces parādu atbilstoši spriedumam. Pēc maksātnespējas procesa izbeigšanas, tika uzsākta izpildu darbības par parāda piedziņu no Parādnieces.

Kā prasītāja noskaidrojusi parādnieces maksātnespējas procesa gaitā, 2009. gada 2. decembrī starp /pers. B/ un parādnieci noslēgts Pirkuma līgums (turpmāk - Pirkuma līgums), saskaņā ar kura nosacījumiem parādniece pārdeva, bet /pers. B/ nopirka Nekustamo īpašumu.

Prasītājs norāda, ka Pirkuma līgums noslēgts, lai apietu Bankas tiesības un intereses un ir atzīstams par spēkā neesošu, jo noslēgts izskata pēc, ar nolūku izvairīties no saistību izpildes pret banku, ko apliecina turpmāk izklāstītie apstākļi.

Kredīta maksājumi, kas izriet no Kredīta līguma, tika kavēti kopš 2009. gada 2. novembra. Apzinoties uzņemtās galvojuma saistības un parāda piedziņas sekas par piedziņas vēršanu uz mantu, parādniece 2009. gada 9. novembrī ar iesniegumu vērsās Garkalnes novada bāriņtiesā, lūdzot atļauju viņas meitai kā Pircējai par saviem naudas līdzekļiem nopirkt Nekustamo īpašumu. Parādniece atļauju saņēmusi 2009. gada 1. decembrī, 2009. gada 2. decembrī tiek noslēgts pirkuma līgums. Pēc bankas atkāpšanās no Kredīta līguma 2009. gada 15. decembrī, Nekustamā īpašuma Pirkuma līguma pušu paraksti tiek apliecināti pie notāra. Pirkuma līgums netiek iesniegts īpašuma tiesību pārreģistrācijai Valsts zemes dienestā.

Parādniece fiziskās personas maksātnespējas procesā tikai pēc trim mēnešiem administratorei 2016. gada aprīlī sniedza informāciju par nekustamā īpašuma atsavināšanu, neiesniedzot par to dokumentus.

Pēc Bankas lūguma administratore veica darbības, kas saistītas ar nekustamā īpašuma atsavināšanas darījuma izpēti un dokumentu pārbaudi. Pēc kā administratore informēja Banku, ka Nekustamais īpašums tomēr atsavināts 2006. gada 2. decembrī un parādniecei netika ieskaitīti naudas līdzekļi EUR 20

000 apmērā no /pers. B/ par Nekustamā īpašuma iegādi.

Parādnieces norādītā pretrunīgā informācija par Pirkuma līguma noslēgšanas datumiem norāda, kas tas nav noslēgts bez viltus.

Valsts zemes dienestā pircējas īpašuma tiesības pārreģistrētas netika, pircēja savu kreditora prasījumu parādnieces maksātnespējas procesā nepieteica.

Ņemot vērā, ka paralēli tiesvedības procesiem pret parādnieci tika ierosināts kriminālprocess un parādniecei nelabvēlīga sprieduma gadījumā tiktu izbeigts maksātnespējas process, pircēja 2017. gada 4. janvārī iesniedz tiesā prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz Nekustamo īpašumu.

Nekustamais īpašums pārdots zem kadastrālās vērtības. Bāriņtiesas lēmumā norādīts, ka Nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība ir LVL 26 490, kas atbilst EUR 37 691,87, savukārt Nekustamā īpašuma maksa noteikta EUR 20 000, kas ir gandrīz par pusi mazāka nekā kadastrālā vērtība. Viss minētais liecina, ka Pirkuma līgums noslēgts, lai novērstu piedziņas vēršanu uz to un atsavinot Nekustamo īpašumu meitai, īpašums paliek ģimenē.

Pēc Pirkuma līguma tika gaidīti 8 gadi, lai tikai 2017. gada 4. janvārī celtu prasība tiesā par īpašuma tiesību atzīšanu /pers. B/.

Bāriņtiesas lēmumā norādīts, ka Pircējai piederošie naudas līdzekļi EUR 10 000 ir noguldīti uz pircējas vārda atvērtā kontā Nr./konta numurs/ un EUR 10 000 pircējai pieder skaidrā naudā. Nekustamā īpašuma Pirkuma līguma 2.3. pkt. norādīts, ka pirkuma maksu Pircēja samaksā Parādniecei, pārskaitot to uz Parādnieces norādīto kontu Nekustamā īpašuma pirkuma līguma parakstīšanas dienā, līdz ar ko prasītājam ir pamatotas aizdomas, ka Nekustamā īpašuma pirkuma maksa netika samaksāta parādniecei pilnā apmērā.

Bez tam, parādniece ir pārkāpusi Galvojuma līguma 5.1pkt. 2) apakšpunkta noteikumus, kas nosaka, ka Galvinieks (parādniece) apņemas bez Bankas iepriekšējās rakstveida piekrišanas neveikt savas kustamās mantas un/vai nekustamā īpašuma atsavināšanu trešajām personām.

Visas minētās darbības norāda uz to, ka Pircējs nav labticīgs Nekustamā īpašuma ieguvējs un Parādniece veic vienīgi negodprātīgas darbības ar mērķi izvairīties no piedziņas uz parādnieces mantu. Prasītājs uzskata, ka 2009. gada 2. decembra Pirkuma līgums noslēgts, lai apietu likumu, bankas tiesības un intereses un ir atzīstams par spēkā neesošu, jo tapis ar nolūku izvairīties no saistību izpildes pret banku.

Pamatojoties uz norādīto un Civillikuma 1., 1415., 1438., 1587. pantu, prasītāja lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža 2009. gada 2. decembra Pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, pārdošanu.

Atbildētājas Civilprocesa likuma 148. panta kārtībā paskaidrojumus uz celto prasību nav iesniegušas.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem un argumentiem. Lūdza prasību apmierināt.

Atbildētājas/pers. A/ pārstāvis tiesas sēdē uzturēja rakstveida paskaidrojumos norādīto, kas Civilprocesa likuma 166. panta kārtībā pievienoti lietas materiāliem (l.l.69-70) un norādīts, ka prasība ir nepamatota. 2002. gada 25. jūnijā reģistrētas /pers. A/ īpašuma tiesības uz nedzīvojamo telpu /Numurs/ līdz dzīvojamās mājas privatizācijai /adrese/. 2011. gada 26. oktobrī nedzīvojamās telpas pārveidotas par dzīvokļa īpašumu /adrese/, kadastra numurs /numurs A/. Īpašuma tiesības zemesgrāmatā nav nostiprinātas. 2009. gada 2. decembrī starp /pers. B/ un kā Pircēju un Atbildētāju kā Pārdevēju noslēgts Pirkuma līgums par Īpašuma iegādi. Nepilngadīgo darījumā pārstāvēja Bāriņtiesas ieceltais pārstāvis /pers. C/. /pers. B/ savas no Līguma izrietošās saistības ir izpildījusi un starp atbildētājām par šo faktu strīds nepastāv. Paskaidrojumos izdarīta atsauce uz Civillikuma 1478., 1587., 2021. pantu. Papildus /pers. A/ pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka īpašuma tiesības reģistrēt ilgus gadus nav bijis iespējams, jo konstatēta nelikumīga būvniecība un nodokļu parāds. Nav strīda par pirkuma samaksu. Naudas līdzekļus pirkumam piešķīra /pers. B/ vecākā māsa. EUR 5000 tika ieskaitīti kontā un EUR 15 000 nodoti skaidrā naudā. Pirkuma līgumu bijis nepieciešams noslēgt, lai sadalītu nekustamos īpašumus starp bērniem.

Atbildētāja /pers. B/lūgusi lietu izskatīt bez viņas klātbūtnes, sakarā ar atrašanos ārvalstīs. Prasību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Tiesa nav konstatējusi Civilprocesa likuma 209., 210. pantā noteiktos gadījumus lietas izskatīšanas atlikšanai, līdz ar ko uzskata par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētājas /pers. B/ klātbūtnes.

Uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Motīvu daļa.

Lietā nodibināts, ka 2009. gada 2. februārī SIA "Līčkalni Plus", kuras vārdā rīkojas valdes priekšsēdētāja /pers. A/ (Atbildētāja), noslēgusi ar AS "Rietumu banka" Kredīta līgumu Nr.115/2008 par kredīta piešķiršanu EUR 400 000 apmērā ar noteiktu kredīta atmaksas termiņu līdz 2011. gada 1. februārim (l.l. 13-21).

Atbilstoši lietas materiālos iesniegtajam 2009. gada 2. februāra Galvojuma līguma Nr.115/2008 /pers. A/ uzņēmās kā pats parādnieks atbildēt par SIA "Līčkalni Plus" saistībām, kas izriet no iepriekš minētā Kredīta līguma (l.l.22-27).

Lietā nav strīda par to, ka SIA "Līčkalni Plus" no 2009. gada 2. novembra pieļāvusi kredīta atmaksas kavējumus, ko papildus apliecina prasītāja 2009. gada 7. decembra paziņojums SIA "Līčkalni Plus" un /pers. A/ par atkāpšanos no Kredīta līguma Nr.115/2008 un ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 25. novembra spriedumu civillietā C33336411 nodibināto, ka kredīta saistību kavējums pielaists sākot ar 2009. gada 2. novembri (l.l.28-38).

Tiesa atzīst, ka /pers. A/, būdama SIA "Līčkalni Plus" amatpersona, kredītlīguma slēdzēja un galvotāja, nevarēja nezināt par uzsākto kredītsaistību maksājumu kavējumu, turklāt atbilstoši Kredītlīguma Nr. 115/2008 nosacījumiem (2.1.1.pkt.) SIA "Līčkalni Plus" kredītu saņēmusi, cita starpā, /pers. A/ kā fiziskas personas kredītsaistību izpildei pret AS DNB Nord Banka.

Atbilstoši lietas materiāliem 2009. gada 7. decembrī AS "Rietumu banka" Vienpusēji atkāpās no Kredītlīguma Nr.115/2008 (l.l.28).

Saskaņā ar Galvojuma līguma Nr.115/2008 1.3. pkt. nosacījumiem Galvinieks un galvenais parādnieks uzņemas solidāru saistību kā kopparādnieki Civillikuma izpratnē, ka arī atbilstoši 14.1.pkt. galvinieks atbild ar visu esošo un nākamo mantu, līdz ar ko atbildētāja /pers. A/, apzinoties pieļauto maksājumu kavējumu pēc Kredītlīguma Nr.115/2008, apzinoties iespējamās sekas piedziņas vēršanai uz viņai piederošo mantu, nesagaidot AS "Rietumu banka" vienpusēju atkāpšanos no kredīta līguma, 2009. gada 9. novembrī vērsās Garkalnes novada bāriņtiesā ar iesniegumu ļaut viņas nepilngadīgajai meitai /pers. B/ par viņai piederošajiem līdzekļiem nopirkt /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs /numurs/(telpu grupas kadastra apzīmējums /numurs/(l.l.83).

Saskaņā ar lietas materiāliem Garkalnes novada bāriņtiesa atļauju nepilngadīgās /pers. B/ vārdā pirkt nekustamo īpašumu sniegusi 2009. gada 1. decembrī (l.l.83-86) un jau 2009. gada 2. decembrī starp /pers. A/, /pers. B/, kuras vārdā rīkojas bāriņtiesas iecelts aizbildnis – /pers. C/, noslēgts Pirkuma līgums, ar kuru /pers. A/ nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, kadastra numurs /numurs/, atsavinājusi nepilngadīgajai meitai /pers. B/ (l.l.80-82).

No iepriekš minētā secināms, ka, uzsākot SIA "Līčkalni Plus" kredītsaistību maksājumu kavējumu 2009. gada 2. novembrī, /pers. A/ apzinoties savas uzņemtās saistības un atbilstoši Civillikuma 1587. panta nosacījumiem pienākumu tās izpildīt, /pers. A/ mērķtiecīgi un bez kavēšanās veikusi darbības, kas vērstas uz viņai piederošā īpašuma atsavināšanu, lai novērstu piedziņas vēšanu uz nekustamo īpašumu.

Prasītāja apstrīdējusi minēto Pirkuma līgumu, jo uzskata, ka tas noslēgts, lai apietu prasītāja tiesības un intereses, ar nolūku izvairīties no saistību izpildes pret prasītāju un ir noslēgts izskata pēc.

Atbilstoši Civillikuma 1. panta nosacījumiem tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Savukārt, Civillikuma 1415. pants noteic, ka neatļauta darbība un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā. No minētā secināms, ka prettiesiska saistība nevar radīt tiesiskas paliekošas sekas.

Civillikuma 1415. panta izpratnē jēdziens "mērķis" tiek saprasts ar darījuma dalībnieku subjektīvajām vēlmēm, ko darījuma dalībnieks vēlas realizēt, veicot darījumu. Saskaņā ar Civillikuma 1438. pantu, ja griba izteikta tikai izskata pēc, tad tai nav nekādu tiesisku seku.

Lai gan atzīstams, ka Pirkuma – pārdevuma darījuma noslēgšana pati par sevi nav prettiesiska rīcība, tiesa secina, ka tās mērķis nav atzīstams par leģitīmu, jo līguma dalībnieku gribas īstums nav bijis vērsts uz tiesiska darījuma noslēgšanu.

Lai gan atbildētājas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis norādījis, ka starp /pers. B/ un /pers. A/ nav strīda par pirkuma summas samaksu, kas izsecināms arī no 2017. gada 4. janvāra prasības pieteikuma par /pers. B/ īpašuma tiesību atzīšanu (l.l.89-90), un lietas materiālos iesniegts maksājuma uzdevums par EUR 5000 pārskaitījumu /pers. A/ (2.sēj.l.l.146), lietas materiāli nesatur pierādījumus, ka /pers. B/ pilnā apmērā norēķinājusies par nekustamā īpašuma iegādāšanos, lai gan atbilstoši Pirkuma līguma 2.3. pkt. nosacījumiem paredzēts pirkuma maksu EUR 20 000 samaksāt uz

pārdevējas kontu. Atbilstoši Bāriņtiesas 2009. gada 1. decembra lēmumam un bāriņtiesā iesniegtajai konta izdrukai uz tai laikā nepilngadīgās /pers. B/ konta noguldīti nauda līdzekļi EUR 10 000 apmērā, kas paredzēti pirkuma samaksai (l.l.83-86). Līdz ar to neuztur kritiku arī /pers. A/ pārstāvja tiesas sēdē norādītais, ka /pers. B/ kontā tika ieskaitīti naudas līdzekļi EUR 5000 apmērā un EUR 15 000 nodoti skaidrā naudā pirkuma veikšanai.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka tikai izskata pēc un formāli Pirkuma darījumam ir pārskaitīti /pers. A/ naudas līdzekļi EUR 5000 apmērā.

Lai gan atbilstoši Civillikuma 2015. panta nosacījumiem nav vajadzīgs, lai pirkuma maksa atbilstu pirkuma priekšmeta vērtībai, tiesa secina, ka EUR 5000 ir nesamērojami zema pirkuma maksa nekustamajam īpašumam /adrese/ 78 m^2 platībā un vairāk kā septiņas reizes zemāka par tā kadastrālo vērtību LVL 26 490 (EUR 37 691) 2009. gadā, kuru /pers. A/ saskaņā ar Valsts Zemes dienesta sniegto informāciju norādījusi bāriņtiesai (l.l.84).

Saskaņā ar Civillikuma 2015. panta nosacījumiem, ja pirkuma maksa nolikta izskata pēc, tāds darījums ir dāvinājums, tomēr, ievērojot Civillikuma 1927. pantā noteikto, ka kreditoram tiesības prasīt apmierinājumu no dāvanas, ja mantas dāvināšanas laikā tās dāvinātājam bijuši parādi un dāvinātājs nespēj parādu nomaksāt, tiesa secina, ka patiesā atbildētājas /pers. A/ griba bija izvairīties no kreditora un piedziņas vēršanas uz nekustamo īpašumu. Minēto apsvērumu dēļ neiztur kritiku arī /pers. A/ pārstāvja tiesas sēdē norādītais par vēlmi sadalīt starp bērniem nekustamos īpašumus, jo pretējā gadījumā nav izskaidrojama nepieciešamība slēgt tieši Pirkuma līgumu, jo Pirkuma darījuma rezultātā piedziņas vēršana uz pārdoto nekustamo īpašumu nav iespējama.

Lietā nav gūti pierādījumi apstāklim, ka Nekustamo īpašumu jebkādu objektīvu apstākļu dēļ ilgstoši nav bijis iespējams koroborēt Zemesgrāmatā vai /pers. B/ īpašuma tiesības reģistrēt Valsts zemes dienestā.

Turklāt, no lietas materiālie izriet, ka 2017. gada 4. janvārī /pers. B/, t.i. vairāk kā pēc astoņiem gadiem pēc pirkuma līguma noslēgšanas, cēlusi tiesā prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, pamatojot to ar apstākli, ka /pers. A/ nav reģistrējusi /pers. B/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/ ne Valsts zemes dienestā, ne Zemesgrāmatā, lai gan no Pirkuma līguma 2.4. pkt. Nosacījumiem izriet, ka /pers. A/ apliecinājusi, ka nepastāv nekādu šķēršļu īpašuma atsavināšanai un tā reģistrācijai Zemesgrāmatā (l.l.89-90).

Ievērojot iepriekš norādīto, tiesa secina, ka, neiegūstot bankas atļauju, kopš 2009. gada 2. novembra /pers. A/ nekavējošās, secīgās un mērķtiecīgas darbības, nekustamā īpašuma /adrese/ atsavināšanai meitai /pers. B/ vērstas uz izvairīšanos no kreditora piedziņas, t.i. lai apietu likumu, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 557., 570. panta nosacījumiem piedzinējam tiesības vērst piedziņu uz fiziskās personas mantu, tai skaitā nekustamo īpašumu.

Turklāt, tiesas ieskatā, cita starpā, Pirkuma līguma dalībnieku patieso vēlmi darījumā, t.i. lai apietu likumu, apliecina arī nekustamā īpašuma pircējas /pers. B/ vienaldzīgā attieksme tiesvedības procesā par Pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu, nesniedzot ne paskaidrojumus, formāli prasību neatzīstot, neierodoties uz tiesas sēdēm, ne pilnvarojot trešo personu pārstāvēt savas intereses tiesvedībā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, konstatēto, ka 2009. gada 2. decembra pirkuma līgums slēgts lai apietu likumu, saskaņā ar Civillikuma 1415. pantu 2009. gada 2. decembra Pirkuma līgums atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža.

Ievērojot to, ka prasība ir apmierināma, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta nosacījumiem, atbildētāju pienākums ir atlīdzināt prasītājas tiesas izdevumus.

Prasītāja tiesas izdevumus sastāda samaksātā valsts nodeva EUR 931,65 (l.l.10) par prasību un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5.pkt.) EUR 5,27(l.l.12) apmērā, kopā EUR 936,92. Ievērojot minēto, no katras atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi EUR 468,46 apmērā.

Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5.pkt. noteic, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir arī izdevumi par tiesa dokumentu tulkošanu.

Līdz tiesas procesā kā /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis iestājās /pārstāvis. C/, visi tiesas dokumenti tika sūtīti uz atbildētājas /pers. A/ deklarēto dzīves vietu Ukrainā, līdz ar ko pēc tiesas pieprasījuma tika tulkoti dokumenti no latviešu valodas uz ukraiņu valodu un no ukraiņu valodas uz latviešu. Atbilstoši lietā iesniegtajiem rēķiniem, kopējie tulkošanas izdevumi sastāda EUR 113,98 (2.sēj.l.l.32;57;128), kas attiecināmi uz atbildētāju /pers. A/ un saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5.pkt. piedzenami no /pers. A/ valsts labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu pusēm nosakām termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par piedziņu – 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 15., 41.panta pirmo daļu, 93., 97., 193., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža 2009. gada 2. decembrī starp /pers. A/, personas kods /personas kods/, kā pārdevēju, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, kuras vārdā rīkojas pārstāvis /pers. C/, kā pircēju, noslēgto Pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/, pārdošanu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Rietumu banka" tiesas izdevumus EUR 468,46 (četri simti sešdesmit astoņi *euro* 46 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Rietumu banka" tiesas izdevumus EUR 468,46 (četri simti sešdesmit astoņi *euro* 46 centi) apmērā.

Samaksa par labu prasītājam veicama – AA "Rietumu banka" kredītu apkalpošanas tranzītkontā Nr./konta numurs/, SWIFT:RTMBLV2X, AS "Rietumu banka"

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā tulkošanas izdevumus EUR 113,98 (viens simts trīspadsmit *euro* 98 centi).

Par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 113,98 iemaksāt: saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21499, iesniedzot tiesā dokumentu, kas apliecina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Noteikt /pers. A/un /pers. B/ sprieduma daļā par naudas piedziņu sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2019. gada 8. maijā.

Tiesnese A.Feldmane